

Masaryk in deca. Ko so posetili češkega predsednika Masaryka otroci, da mu čestitajo k osemdesetletnici in izroče darila, so se začeli z njim pogovarjati, in v dvorani praškega gradu, kjer je bilo zbranih več sto otrok, je bilo nenavadno živo. Mali voščilci so po vrsti stopali pred Masaryka, mu čestitali, okrog in okrog pa je stalo vse polno otrok. Naenkrat se skozi vrste otrok prerine mal, petleten dečko s krasnimi svilenimi lasmi, se ustavi pred Masarykom in ga gleda, ne da bi trenil z očesom. Ko je otrok, ki mu je v tistem trenutku deklamiral, nehaj, se Masaryk, misleč, da hoče mali dečko deklamirati, obrne k njemu in mu reče: »Kaj pa želiš ti, mali?« Toda otrok je molčal in ga je še naprej nepremično gledal. Masaryk je razumel, pogladil je dečka po glavi in mu smeječ se dejal: »Ti nimaš torej nobene čestitke? Ti si prišel samo, da me vidiš? Prav imaš; to je lepše.« Otrok je bil ves iz sebe od sreče in radosti. — V drugi skupini je neki mal Slovaček podaril Masaryku živo črno jagnje z rdečim trakom. Otroci se ga nikakor niso mogli nagledati. Prišel je predsednik s spremstvom in nekdo iz spremstva ga je vprašal: »Kaj bomo s tem jagnjetom?« Predsednik se je zasmejal: »Naj rase jagnje. Ne bomo ga pojedli. Odnegli ga bomo v Lane, kjer bo raslo in končalo naravne smrti.« Otroške oči so sijale radosti.

96 otrok na mrtvaškem odru. V ameriški otroški bolnišnici Bellevue se je pripetila strašna nesreča. Iz Francije je došlo novo zdravilo proti kašlju, ki je ugonobilo nežno življenje 96 otrok. Kdo je bil kriv te strašne katastrofe? Nihče — ali pa recimo: pomota. Zdraviliški lekarnar je to, samo na sebi nedolžno zdravilo predpisal v prevelikih količinah, ker je zamenjal evropske grame z ameriškim uncami. Imel je obojno težo, odnosno mero za enakoveljavno, pa se je kruto zmotil. Radi te usodne nesreče je nastal pred bolnišnico ne samo pretresujoč jok, marveč se je dvigala tudi silna nejevolja razburjenega ljudstva proti upravi zavoda. Mnogi so hotela hišo napasti in nedolžno strežništvo preteptati. Stražniki in ognje-gasci so morali priti, da so hrup ustavili in ljudi pomirili. — Nesreča res nikdar ne počiva. Upamo, da otroci niso bili omadeževani z grehi in so božjo sodbo dobro prestali.

Ne takih reči — otroku! Na Bavarskem (v kraju Saarbrücken) je prišel sedev petletni fantiček mladi gospe voščiti za god. Gospa mu je v neprevidnosti natočila požirek žgane, sladke pijače. Dečku je tekočina očividno ugajala, pa si je v nenavočnosti gospe natočil sladkega nektarja še trikrat. Ta nepremišljena tatvina mu je ugasnila mlado življenje. Drugi dan ga je tako zdelovalo, da je podlegel. Zdravnik je ugotovil zastrupljenje z alkoholom. Ti nesrečni strup!

»Zapišite svoje zadnje sanje!« — tako domačo nalogo je dala učiteljica v kraju Ledeks (Češko) učencem svojega razreda. 10 letni Vojteh je to reč prav dobro pogodil. Popisal je — če se ni lagal — kako se je s svojima součencema (Sobek in Nerod) na bližnji reki Sazava drsal, pa se je led udril in so vsi trije po strašni borbi utonili. Čudno! Pozneje ga je ta nesreča res zadela. Neki prijatelj jih je povabil na svoj dom. Na poti k njemu so morali iti čez omenjeno vodo, ki je bila zamrznjena. Led se je upognil in vsi so se pogrezili v mrzli grob. Ali niso bile sanje opomin, naj bodo oprezní, obenem pa vsekdar pripravljeni, stopiti pred sodbo božjo? Dostikrat se Bog posluží tudi sauí, da človeka posvari ali ga opozori na nevarnost. »Cujte in molite!«

Plemenito je ravnal. Blizu mesta Klattau na zahodnem Češkem je slišal neki mizarski pomočnik silno vpitje. Šest otrok se je pri drsanju pogreznilo pod led. Brž je skočil na pomoč, a se je tudi njemu udrlo. S silo je, stoječ v mrzli vodi, prodl ledeno skorjo ter se prekopal do otrok. Trikrat je skočil v vodo in rešil vseh šest. Ko so domači prihitali, da bi se mu zahvalili, ga že ni bilo več. Ni iskal hvale, storil je le svojo dolžnost iz ljubezni do bližnjega.